

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Hortulus Biblico-Moralis Et Asceticus

Pappus von Tratzberg, Franz

Ulm, 1725

Doctrina 4. Desumpta ex cap. 8. lib. Genesis, in quo describitur Diluvii imminutio, corvi & columbæ ad explorandum emissio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61252](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61252)

animi tranquillitate inveniri non posse timore Dei. *Anchora cordis est pondus timoris* ait. S. Greg. Moral. lib. 6. c. 17. & plerumque fluctu cogitationum quatitur, sed per disciplina sua vincula retinetur. & S. Bernardus Serm. 44. super cant. assèrit: *In veritate didici, nihil aequè efficax esse ad gratiam promerendam, retinendam & conservandam, quam si omni tempore coram Deo inveniar non altum sapere, sed timere.* Unde, proh dolor! tot veræ fidei desertores, tot sectatores vitiorum, tot innocentium seductores effecti, nisi ex solius timoris divini absentia? hōc enim vel parum à mente abjectō, jam languere in divinis ardor, externi sensus laxiùs per quævis objecta vagari, occasiones peccandi contemni, quin & quæri cœperunt. Quid pluris, te ipsum in testem voca Christiane Lector. Planè si in te reperis vagos sensus, cogitationes dispersas, imaginatio- nes lubricas, affectiones insolentes & indomitas, turbatam rationem, inquietum animum, incompositos mores, & de his omnibus seriam rationem exigas? nōne comperisse, inde venisse, quod tantisper ab- fuerit fidelis custodia, timor Domini? *qui non vivit in timore,* ait S. Chrysof. Hēm. 15. ad popul. *rectè illum agere non est facile, sicut vicissim cum timore agentem impossibile est, peccare.*

Doctrina 4.

Desumpta ex cap. 8. lib. Genesis, in quo describitur Diluvii imminutio, cor- vi & columba ad explorandum emissio.

Considera. **B**ona opera, quæ Christianus homo in statu Gratia con- N. 15.
stitutus peragit, instar Noë conservari, atque retineri in memoria Dei: adeò, ut quamvis talis homo in diluvium peccati mortalis per humanam fragilitatem labatur; ea tamen opera, olim à Deo grati habitata, adhuc integra remaneant, mortificata quidem eò usque, donec columba gemens per sinceram & dolorosam peccati confessionem emissa, redeat cum oliva gratia, atque opera illa, ad tempus aliquot inclusa & mortificata exire jubeat, ad cultum Deo præstandum: Sicut enim cervi pristinas revocant vires, si aquis immergere se valeant, ita lapsi in via iniquitatis per lacrymas pœnitentia antiqua repetunt merita, & ad nova sese disponunt. Hinc merito exclamat S. Chrysof. Serm. de Pœnit. *O Pœnitentia! Misericordia Mater & Magistra virtutum, magna opera tua, quibus reos resolvis, ac re-*
B 3 ficis

scis delinquentes, lapsos relevas, recreas desperatos &c. Abbas Elias octoginta annorum senex : cum plurimos eorum maximæ impendisset Sanctitati, tandem rogatus à quadam muliere, ut sibi sitienti potum aquæ frigidæ præberet, ejus aspectu tam turpi ardore incensus est, ut relictâ cellâ Celoque abeuntem quæreret mulierem, carnale commercium cum ea habiturus : Sed celerî passu ad exitium properanti adfuit angelus, qui eum ad fossam ossibus mortuorum repletam deducens, ait : *Va generi humano, quod talia amat, & propter ea Deum deserit.* Quibus auditis deliquium passus, corruit, paulò post ab Angelo confortatus cellam repetiit, scædumque propositum ridigissimâ expians pœnitentiâ, non tantum priora revocavit merita, sed nova obtinuit, longè sanctior factus, quàm fuerat ante. Planè sicut equus generosior, qui in via cespitavit, ocius assurgens, dispendium celeritate compensat, ita, qui peccandò lapsus, per pœnitentiam se erigit, fervore suò præcedentem compensat culpam, alacrior currens viam mandatorum Dei. Petrus antequam plangeret, cecidit; post planctum in universalis Ecclesiæ Pastorem assumitur, factus inde, omnibus regendis sufficiens, qui antea se regendo par non erat; hæud secus de Maria Magdalena asserit Joannes Chrysostr. eam non solum pœnitentiæ lacrymâs adeundem se reduxisse statum, in quo ante peccatum vixerat, sed quasi immensis meritis eum transcendisse, ipsas Virgines castitate & puritate superantem. Verba ipsius sunt Homil. 8. in Matth. *Ille in Evangelio meretrix, incredibili in Christum amore succensa, & à maximis sordibus peccatorum largissimò lacrymarum fonte purgata, Virgines, quoque ipsas honestate superabat &c.*

N.16. *Considera 2.* Per corvum ex Arca emissum, & non redeuntem, priusquam aquæ siccatae forent, intelligi posse eos homines, qui Deo vocante Arcam strictioris vitæ ingressi quidem sunt, ut hujus mundi Diluvium, ad æternos ignes sibi immensos homines trahens, tuti pertransirent: at cum vix curiositate ducti se non nihil incautius effuderunt super res terrenas, ab iisdem attracti retinentur, & retardantur à reditu ad talem Arcam : suis passionibus imposterum magis, quàm Deo & Saluti animæ inservituri. Hoc clarissimè perspectum habens Vates regius hortatur : *averte oculos tuos, ne videant Vanitatem.* Psal. 118. *Æstimat enim, fieri non posse, ut quis non captivetur ab illicitis Mundi deliciis, qui oculos vel à longè tantum ad ea converterit: atque hinc Deus non fugere tantummodò Mundum, sed penitus*

nitus ejusdem nos oblivisci vult : *Obliviscere populum tuum , & domum Patris tui.* Pſal. 44. Ne videlicet sola temporalium rerum recordatio ſequiori quōdam affectu animum imbueret , & ulteriori talium cogitatu à cœleſtibus abſtraheret. Claudere oculos non magnæ difficultatis opus : at apertis oculis , & ad videndum benè diſpoſitis non videre , & à viſis objectis non moveri , non percelli , non abripi , vix non impoſſibile eſt. Hac de cauſa Samuelem electi Populi aliquando futurum Judicem , à paternis avulſum laribus , ſacra inter Templi Solymæi clauſtra quaſi in ſolitudine , mente à mundanis rebus penitens abſtractâ , voluit etiamnum juvenem educari Deus. Illum pariter , quō inter natos mulierum non ſurrexit major , mundo velut extorrem , in deſerti antris nutriri voluit , ne ullus voluptati ad hunc ſibi dicatum puerum pateret accessus : quin imò Sanctiſſimam Matrem ſuam , trium annorum tunc temporis puellulam , in Templo voluit collocari , ut ſic in arctiſſimo propugnaculo cuſtodita , nec minimam Mundo ſui copiam faceret.

FASCICULUS III.

Doctrinarum Moralium & Asceticarum.

Doctrina I.

Desumpta ex cap. 9. lib. Genes. in quo describitur Noëmi exitus ex Arca & Sacrificium, Dei Benedictio, ebrietas Noë &c. Omittitur 10. Caput, quia meris constat Nominibus propriis.

Considera I.

QUAM largam benedictionem Deus impertiatur illis *N.17.* hominibus , qui per religioſæ vitæ Sacrificia ſecum Noë divinis conſecrant Servitiis : creſcunt illi copioſâ virtutum prole , & Virga timoris Dei dominantur in omnia animalia ſenſualium appetituum. *Videmur, ait Origenes Homil. 8. in Genes. quidem Deo negotiari , ſed nobis cedunt negotiationis lucra. Videmur Deo offerre hoſtias, ſed nobis quæ offerimus, redonantur : Deus enim nullus*